

OFFICIA PROPRIA

ARCHIDIECESIS FRIBURGENSIS

PARS ÆSTIVA

FESTA JUNII

Die 5 Junii

S. Bonifatii Episcopi et

Martyris Duplex II classis

Omnia ut in Communi unius
Martyris, præter ea, quæ in Breviario
hac die habentur propria.

In I Vesperis fit Commemoratio
præcedentis.

In I Nocturno Lectiones A Miléto.

In II Vesperis fit Commemoratio
sequentis.

FESTA JULII

Die 4 Julii

S. Udalrici Episcopi et

Confessoris Duplex

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R̃. Stolum glóriæ
induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et
Póntifex, * et virtútum ópifex,
pastor bone in pópulo, ora pro
nobis Dóminum.

Oratio

D EUS, qui cónspicis, quia
ex nulla nostra virtúte
subsístimus: concéde propítius;
ut, intercessióne beáti Udalrici
Confessoris tui atque Pontíficis,
contra ómnia advérsa muniámur.
Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Dum esset Summus
Póntifex, terréna non méruit,
sed ad cæléstia regna gloriósus
migrávit.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas. R̃. Et osténdit illi
regnum Dei.

Oratio

D EUS, qui beátum Leónem
Pontíficem sanctórum

tuórum méritis coæquásti:
concéde propítius; ut, qui
commemoratiónis ejus festa
percólimus, vitæ quoque
imitémur exémpla. (Per
Dóminum.)

Deinde Commemoratio Octavæ Ss.
Petri et Pauli Apostolorum:

Ant. Petrus Apóstolus, et
Paulus Doctor géntium, ipsi nos
docuérunt legem tuam Dómine.

Ÿ. Constitúes eos príncipes
super omnem terram. R.
Mémoires erunt nóminis tui
Dómine.

Oratio

DEUS, qui hodiérnam diem
Apostolórum tuórum Petri
et Pauli martýrio consecrásti: da
Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus
sequi præcéptum; per quos
religiónis sumpsit exórdium. Per
Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

UDALRÍCUS, excélsa
prosápia Alamannórum
patre Hupáldo, cómite
de Dillingen et Khyburg, et matre
Thietbúrga natus, puer mónachis

sancti Galli tráditur educándus.
Ibi stúdio littérarum et virtútum
zelo, præsertim castimóniæ,
ádeo excélluit, ut coævi
„sáctulum“ illum jam abínde
cœperint vocitáre. In pátriam
revérsus, cognáto suo Adalberóni,
epíscopo Augustáno, fidéliter
desérviit et post ejus mortem
bonórum suórum patrimoniálium
per quatuórdecim fere annos
curam gessit. Mórtuo
Hiltíno, Adalberónis successóre,
Udalricus ab Henríco primo rege
epíscopus ecclésiæ Augustánæ
præfícitur.

R. Invéni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur ei.
Ÿ. Nihil profíciet inimícus in eo,
et filius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lectio v

FACTUS ígitur epíscopus,
totum se contemplatióni
dedit et sacrae lectióni: ínterim
nihilóminus, ut pastor bonus,
summa cura ac sollicitúdine
óvibus suis invigilábat. Quas,
tum sæpjs visitádo, tum

quibúsviſ ingruéntibus perículis confirmádo, ádeo numquam desérui, ut irrumpéntibus aliquándó Húngaris fórtiter resistédo precésque férvidas ad Deum ex ánimo fundédo cives suos e summo discrimine feliciter liberáret.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

COMPONÉNDIS discídiis et inimícis reconciliándis óperam semper navávit egrégjam; Ottónem Cæsarem et Ljudólphum ejus fílium, gravíssimis inter se dissidéntes ódiis, reconciliávit. Páuperes quotidie mensæ suæ adhibébat convívas. Abstinéntia fuit admirábili; in oratióne étiam ad multam sæpe noctem assíduus, lecto plúmeo numquam est usus. Longum est commemoráre, quam multa ædificárit templa, quántaque per eum Deus contúlerit dona. Atque in his

piis stúdiis ac labóribus per quinquagínta annos episcopátus múnere digne et sancte functus óbiit quinto Nonas Júlias, anno Incarnatiónis Domínicæ nongentésimo septuagésimo tértio. Vigínti annis post a sýnodo Lateranénsi, præsidénte Joánnē Papa quintodécimo, inter Sanctos relátus est, quæ fuit prima omníno inter omnes canonizatiónes solémnes. Hujus reliquiæ Augústæ Vindelicórum in ecclésia sanctæ Afræ, póstea ejus nómine nuncupáta, religiosíssime servátur, ubi gloriósa ejus mérita miráculis corúscant.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. **Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, **de Communi Confessoris Pontificis 1 loco.**

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **Ř.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Udalríci Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminus.

Et fit Com. Octavæ:

Ant. Gloriósi Príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum. **Ř.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolorum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos

religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Justum **et Oratio** Deus, qui cónspicis, **ut supra.**

Deinde Com. Octavæ:

Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Ÿ. Constitues eos príncipes super omnem terram. **Ř.** Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Oratio Deus, qui hodiérnam, **ut supra.**

Die 8 Julii

Ss. Kiliani **Ep.** et Sociorum

Martyrum Duplex

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **Ř.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et

lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

DEUS, qui sanctórum Mártyrum Kiliáni et Sociórum ejus méntibus in passióne constántiam inspirásti: concéde propítius; ut sicut illi devíctis persecutóribus a te coronári meruérunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne lætémur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei, divínæ veritátis præcónio gloriósi: linguæ eórum claves cæli factæ sunt.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. **Ŕ.** Et sancti tui exsúltent.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Slavóniæ gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyrillum et Methódium ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta; ut, quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. (Per

Dóminum.)

Deinde Com. S. Elisabeth Reginæ, Viduæ:

Ant. Et nunc, reges, intelligite: erudímini, qui judicátis terram.

Ÿ. Ora pro nobis, beáta Elisabeth. **Ŕ.** Ut digni efficiámur promissionibus Chisti.

Oratio

CLEMENTÍSSIME Deus, qui beátam Elisabeth reginam, inter céteras egregias dotes, béllici furóris sedándi prærogativa decorásti: da nobis ejus intercessióne post mortális vitæ, quam suppliciter pétimus, pacem, ad ætéRNA gáudia perveníre. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

KILIÁNUS ex Scótia nobílibus paréntibus ortus contéptis hujus mundi illécebris, ad monastérium, tamquam salútis portum tutíssimum, confúgit, in quo assídus jejúniis, vigíliis et précibus, ac rerum divinárum contemplatióne máximam nóminis celebritátem

ac sanctitatis laudem consecutus, et a fratribus monasterii regimen assumere coactus, accitis quibusdam sociis inde discessit, ac Herbipolim, Franconiæ urbem, pervenit, ibique ignotus inter incredulæ gentis feritatem aliquamdiu vitam egit, paratus pro illius salute Christique glória sanguinem fundere. Profectus postea Romam, accepta a Summo Pontifice prædicandi licentia, ad ducem Herbipolensem, Gisbertum nomine, revertitur episcopali auctus dignitate, eum ad fidem christianam prædicatione sua convertit, et cum multis aliis ipsi subiectis baptizavit.

R. Sancti tui, Domine mirabile consecuti sunt iter, serviētes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in Mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v

VIDENS autem vir sanctus ducem, quantumvis in

fide instructus esset, periclitari tamen salute, quod germani sui uxorem Geylanam matrimonio sibi copulatam contra evangelicæ legis doctrinam retineret, blando colloquio familiaris admonito presuasit, ut eam a toro separatam dimittere cogitaret. Hæc cum ad aures impiæ mulieris pervenissent, furore succensa Kiliāni necem die noctuque pertractans, ei insidias parare coepit, quas ille cognoscens, cum sociis Colomanno presbytero, et Totnāno diacono orationibus et jejūnio vacare non desiit.

R. Vërbera carnificum non timuerunt sancti Dei, moriētes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. **Ut.**

Lectio vi

CUM igitur diu optatum martyrii diem alacriter expectarent, irruentibus dum divinas laudes peragerent sicariis ad hoc destinatis, impio gladio trucidati sunt; corpora eorum mox in eodem loco

cum Pontificálibus indumentis et sacris libris et cruce, ne quis posset indícium necis deprehéndere, defóssa sunt. Unde Geylána a dæmónio vexáta ad ætérnas pœnas ivit, unus lictórum in furórem versus se déntibus laniávit, alter a dæmone in rábiem actus gládio se perémit. Ejus ac sociórum córpora póstmodum crebérrimis coruscántia miráculis a sanctis Bonifátio archiepíscopo et Burchárdo ejus loci epíscopo, consílio et præcépto sancti Zachariæ Papæ, anno Dómini septingentésimo quinquagésimo de tûmulo, quo indecénter pósita fúerant, subleváta sunt, et púplico cúltui honorífice exhibíta.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. Ʋ. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectione acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Cum audieritis prælia, de Communi

plurimorum Mm. 1 loco.

Pro S. Elisabeth:

Lectio ix

ELISABETH Aragóniæ régibus orta est anno Christi millésimo ducentésimo septuagésimo primo. Natális ejus lætítia perniciosas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit, ex quo statim pátuit, quam felix regum regnorúmque esset futúra pacátrix. In castigándo corpore, in précibus assidue recitándis, in caritátis opéribus exercéndis admirábilis fuit. Dionýsio Lusitániæ regi in matrimónium tráditá, non minórem excoléndis virtútibus quam líberis educándis óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Monastéria, collégia et templa non modo extrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In regum discórdiis componéndis admirábilis fuit, in privátis publicisque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa et miráculis clara. Defúncto rege Dionýsio, cum hábitum Seráphici órdis

induisset, quidquid sibi carum aut pretiosum supérerat, pro regis ánima templo Compostelláno obtulit, et in sacros ac pios usus convértit. Dénique reges duos, filium et génerum, pacificátura, morbo ex itínere contrácto, a Vírgine Deípara visitáta, sanctíssime óbiit. Eam, miráculis claram, Urbánus octávus inter Sanctos adscrípsit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. **Ant.** Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

DEUS, qui sanctórum Mártýrum Kiliáni et Sociórum ejus méntibus in passióne constántiam inspirásti: concéde propítius; ut sicut illi devíctis persecutóribus a te coronári meruérunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne lætémur. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Elisabeth:

Ant. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli tui.

Ÿ. Méritis et précibus beátæ Elisabeth. ℞. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo.

Oratio

CLEMENTÍSSIME Deus, qui beátam Elisabeth regínam, inter céteras egregias dotes, béllici furóris sedándi prærogativa decorásti: da nobis ejus intercessióne post mortális vitæ, quam suppliciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. **Ant.** Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Et fit Com. S. Elisabeth:

Ant. Elisabeth pacis et pátriæ mater, in cælo triúmphans, dona nobis pacem.

Ÿ. Ora pro nobis, beáta Elísabeth. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Oratio Clementissime, **ut supra.**

Die 11 Julii

S. Udalrici Monachi

Confessoris Semiduplex (m. t. v.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui nos ádmones, exémplo beáti Udalríci temporália despícere et ad ætérna festináre: da fámulis tuis; ut, quæ tibi plácita cognóvimus, ipso pro nobis intercedénte, implére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fudérunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Pii I Papæ et Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actióis gravat, beáti Pii Mártyris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

UDALRÍCUS ex illústri Bojariórum gente, patre Bernóldo, Henríco tértio Imperatóri

acceptíssimo, Ratisbónæ natus, in liberalibus stúdiis et disciplínis sédulo fuit institútus. Adolescéntior factus et aulam Imperatóris ingræssus, virtútum ómnium exémplos céteris áulicis se præbuit. Mox a pátruo Frisingénsi epíscopo ab aula evocatús, clericáli militíæ adscriptus et diáconus factus, ob spectátam morum integritátem Frisingénsi ecclésiæ præpósitus est renunciátus. Sed non ita multo post, desidério sacra Palæstínæ loca viséndi incensus, longíssimam illam peregrinatióem non sine magnis labóribus vitæque discrimine suscepit perfecitque. Ratisbónam revérsum, de solitária vita capessénda construendóque monastério cogitare cœpit; sed fama permótus sancti Hugónis abbátis Cluniacénsis, suis bonis máxima ex parte paupéribus distribútis, salutátisque Apostolórum limínibus Cluniacum proféctus est, ut se illi in monástica vita instituéndum tráderet.

℞. Honéstum fecit illum

Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ∷. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

AB Hugóne in monastérium admíssus, statim virtútibus ómnibus, imprímis christiána ánimi demissióne, ádeo inclarescere cœpit, ut paulo post Hugo eúndem ad sacerdotium promovéndum curáverit, sibi a sacris et a consiliis esse volúerit, ac monachórum confessiónibus excipiéndis præfécerit. Hoc múnere admirábili prudéntia, comitáte et caritáte defungebátur. Sævíssimas carnis tentatióes mira fortitúdine devícit, illátas sibi injúrias patientíssime tulit. Marciníacum, ut sacris virgínibus præesset, missus, óculi dolore corréptus, Cluniacum revérti coactus est; sed prístinæ incolumitáti restitútus, Hugónis jussu primo monastérium in monte Rótgeri a fundaméntis extrúxit, mox Gruningénse

monastérium, jam pridem in Brisgóvia fundátum, regéndum suscepit. Verum in hoc monastério non diu súbstitit Udalricus, quod illud laicórum frequéntiæ nímium patére cérneret: quare in locum magis remótum, Cella dictum, in Silva nigra monastérium tránstulit. Hujus monastérii ecclésiám in honórem Apostolórum Perti et Pauli étiam ædificávit, áltero in Bollschwilénsi pago pro sacris virgínibus exstrúcto ascetério.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. √. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

Mónachos sanctíssimis légibus atque institútis regébat, sed præsertim abstinéntia, vigíliis, júgibus lácrimis continénti ferventíssimáque oratióne et aliárum virtútum exercitatióne ad pietátem excitábat: quare brevi ejúsdem sanctimóniæ fama lóngius latiúsque diffúsa est. Ad

Guliélmum étiam abbátem Hirsaugiensem divértit, ab eodémque hospítio recéptus, ejus rogátu de consuetudinibus Cluniacénsibus libros mira sapiéntia et pietáte refértos conscrípsit. Dénique virtútibus et miráculis clarus, cum oculórum usum pénitus amisísset, eámque calamitátem biénnio íntegro æquíssimo ánimo pertulísset, in extrémum incidit morbum, atque ad ea verba: Sancti per fidem vicérunt regna, quæ sibi ánimam agénti jússerat recitári, spíritum Deo réddidit in eódem monastério sanctórum Petri et Pauli, ubi ejus sacrum corpus cónditum fuit, et quod deínde a sancto Udalríco nomen accépit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. √. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glóri Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

Pro S. Pio I:

Lectio ix

PIUS, hujus nóminis primus, Aquilejénsis, Ruffini filius, ex presbytero sanctæ Romanæ Ecclesiæ Summus Pontifex creátus est, Antonino Pio et Marco Aurelio imperatóribus augustis. Quinque ordinatió nibus, mense Decembri, episcopos duódecim, octódecim presbyteros creávit. Exstant nonnulla ab eo præcláre instituta, præsertim ut Resurréctio Dómini nonnisi die Dominico celebrarétur. Pudentis domum in ecclésiám mutávit, eamque ob præstantiam supra ceteros titulos, útpote Romani Pontificis mansiónem, título Pastoris dicávit; et in qua sæpe rem sacram fecit, et multos ad fidem conversos baptizávit ac in fidelium númerum adscripsit. Dum vero boni pastoris munus obiret, fuso pro suis ovibus et summo pastore Christo ságuine, martyrio coronátus est quinto Idus Julii, ac sepúltus in Vaticano.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui nos ádmones, exémplo beáti Udalríci temporália despícere et ad æténa festináre: da fámulis tuis; ut, quæ tibi plácita cognóvimus, ipso pro nobis intercedénte, implére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Pii I:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætéram custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiós gravat, beáti Pii Mártiris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos

prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum
et terréna triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore manu.

Ÿ. Justum dedúxit. **et Oratio**
Deus, qui nos, **ut supra.**

Deinde Com. Ss. Naboris et Felicis
Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum
cælórum, qui contempserunt
vitam mundi, et pervenerunt ad
præmia regni, et laverunt stolas
suas in ságuine Agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et
exsultáte justi. **℞.** Et gloriámini

omnes recti corde.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, Dómine:
ut, sicut nos sanctórum
Mártýrum tuórum Náboris et
Felicis natalícia celebránda non
désérunt; ita júgiter suffrágiis
comiténtur. Per Dóminum.

Die 15 Julii

S. Henrici **Imperatoris,**
Confessoris **Duplex majus** (m.
t. v.)

Omnia ut in Breviario eadem die,
præter ritum.

In I Vesperis fit Com. præcedentis

In II Vesperis fit Com. sequentis

DIE 24 JULII

Beati Bernardi Marchionis Baden., Confessoris **In Magno**
Ducatu Baden.: Patroni principalis

DUPLIX I CLASSIS (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non
Pont., præter sequentia.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. **℞.** Stolam glóriæ

índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo
eum * viro sapienti, qui ædificávit
domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Bernárdum
 Confessórem tuum
 æternitátis láurea decorásti:
 concéde propítius; ut, qui
 commemoratiónis ejus festa
 percólimus, vitæ quoque
 imitémur exéempla. Per
 Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir,
 de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

ERNÁRDUS, in
 Margraviátu Badénsi
 natus, paréntes hábuit
 Jacóbum primum, marchiónem
 Badensem, et Catharínam,
 Cároli ducis Lotharíngiæ filiam,
 quorum ópera sanctisque
 institútis eruditus, jam a
 ténera ætáte Deum timére
 didicit, eíque religiónis áctibus
 famulári. Jacóbo vita functo
 ditiónum régimen suscepit,
 quod munus dignitatémque
 sic sustínuit, ut illíus quique
 prudéntiam, æquitátem ac
 justítiam celebrárent. Sed
 cum virginiátem serváre ánimo

statuísset, Magdalénæ, Cároli
 séptimi Galliárum regis filiæ,
 præclaríssimas núptias recusávit
 subjectæque sibi ditiónis régimen
 Cárolo fratri sponte cessit, ut a
 terrénis curis solútus, libérius
 Deo divinisque rebus vacáret.

R. Honéstum fecit illum
 Dóminus, et custodívit eum ab
 inimícis, et a seductóribus tutávit
 illum: * Et dedit illi claritátem
 ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit
 Dóminus per vias rectas, et
 osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

IN cæléstium meditatióne
 assíduus, brevi christiánam
 perfectiόνem adéptus est; suóque
 exémplo monstrávit, in ipso étiam
 aulæ splendóre sólida excelléntis
 virtútis jaci posse fundaménta.
 Sui rerúmque terrenárum
 contéptor, humilitátem,
 modéstiam et castitátem appríme
 cóluit. Corpus vero jejúniis,
 vigiliis aliisque pœnárum
 genéribus veheménter afflíxit:
 cilício enim utebátur ad carnes
 hórrido, equínis crínibus
 interténto, quo étiam indútus post
 mortem invéntus fuit. Quotídie

Missæ sacrificio devotissime intéreat, quotidie, priusquam cúbitum iret, consciéntiæ suæ exomologésin faciébat. Erga Deíparam Vírginem singulári ferebátur pietátis sensu: erga Christi páuperes caritáte afficiebátur máxima, quorum ádeo amans erat, ut ob insígnem commiseratiónem páuperum pater dictus fúerit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

CATHÓLICÆ religiónis propagándæ stúdio incénsus ad Friderícum tértium se cóntulit, ut contra Turcas bellum sacrum indíci posset. Præses cæsáreus per Itáliam ab eo deléctus, et ad Calíxtum tértium ad fœdus ineúndum orátor designátus, in Sabáudiam ad Ludovicum ducem perréxit, eúmque sacro bello sociávit. Romam inde proficíscens Montiscalérii in cœnóbio

Fratrum minórum conventuálium sancti Francísci spirituálibus exercítiis óperam dare constituit et, cum postrémum diem sibi imminére divínitus intellexisset, sacraméntis ecclésiæ múnitus, in hospítio prope dictum cœnóbium, in crucis suavíssimo ampléxu ánimam Deo réddidit, Idibus Iúlii, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo octávo. Ob plúrima mirácula, quæ illíus mortem jam in die depositiόνis consecúta sunt, cultu público statim coli cœpit: quem quidem cultum ab immemorábili témpore ad ætátem nostram prodúctum Clemens décimus quartus Póntifex máximus rite probávit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

D EUS, qui beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis láurea decorásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpa. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Justum dedúxit *ut supra*.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Com. sequentis tantum:

Ant. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum. R̃. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio

E STO, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: ut, Apóstoli tui Jacóbi muníta præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

Eadem die 24 Julii

In territorio Hohenzollerano:

Beati Bernardi **Marchionis**
Baden., Confessoris, Patroni
minus principalis Duplex
majus (m. t. v.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̃. Stolum glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

D EUS, qui beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis láurea decorásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque

imitémur exéempla. Per
Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post
me, ábneget semetípsum, et tollat
crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut palma florébit.
Ř. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Oratio

DEUS, fidélium remunerátor
animárum, qui hunc diem
beáti Apollináris Sacerdótis tui
martýrio consecrásti: tribue
nobis, quæsumus, fámulis tuis;
ut, cujus venerándam celebrámus
festivitátem, précibus ejus
indulgéntiam consequámur. Per
Dóminum.

*Deinde Com. S. Christinæ Virginis
et Martyris:*

Ant. Veni, Sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *Ř.* Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Oratio

INDULGÉNTIAM nobis,
quæsumus, Dómine, beáta

Christina Virgo et Martyr
implóret: quæ tibi grata semper
éxstitit, et merito castitátis, et
tuæ professióne virtútis. Per
Dóminum.

Lectiones II Nocturni, ut supra. 14

*In III Nocturno Homilia in Ev. Sint
lumbi vestri, de Communi Conf. non
Pont. 1 loco.*

Pro Vigilia S. Jacobi Ap.:

Léctio sancti Evangélii secúndum
Joánnem

Lectio ix Cap. 15, 12-16

IN illo témpore: Dixit Jesus
discípulis suis: Hoc est
præcéptum meum, ut diligátis
ínvicem, sicut diléxi vos. Et
réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ

Homilia 27 in Evangelia

QUAM cuncta sacra elóquia
Domínici plena sint
præcéptis, quid est
quod de dilectióne, quasi de
singulári mandáto, Dóminus
dicit: Hoc est præcéptum
meum, ut diligátis ínvicem: nisi
quia omne mandátum de sola
dilectióne est: et ómnia unum

præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola caritate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice proueniunt: sic multae virtutes ex una caritate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice caritatis.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℞. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

DEUS, qui beatum Bernardum Confessorem tuum aeternitatis laurea decorasti: concede propitius; ut, qui commemorationis ejus festa percolumus, vitae quoque imitemur exempla. Per Dominum.

Et fit Com. Vigiliae:

Ant. et ℣. de Feria currenti.

Oratio

DA quaesumus, omnipotens Deus: ut beati Jacobi, Apostoli tui, quam praenimus, veneranda sollemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem.

Deinde Com. S. Christinae:

Ant. Simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Oratio

INDULGENTIAM nobis, quaesumus, Domine, beata Christina Virgo et Martyr impleret: quae tibi grata semper exstitit, et merito castitatis, et tuae professionis virtutis. Per Dominum.

Vesperae de sequenti, Com. praecedentis:

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit **et Oratio**
Deus, qui beátum, **ut supra.**

FESTA AUGUSTI

Die 27 Augusti
S. Gebhardi **Episcopi**
Constantiensis, Confessoris
Duplex

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et
Póntifex, * et virtútum ópifex,
pastor bone in pópulo, ora pro
nobis Dóminum.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ
índuit eum.

Oratio

EXÁUDI quæsumus, Dómine,
preces nostras, quas in beáti
Gebhárdi Confessóris tui atque
Pontíficis solemnitate deférimus:
et qui tibi digne méruit famulári,
ejus intercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absólve peccátis.
Per Dóminum.

Et fit Com. S. Josephi Calasancii
Conf.:

Ant. Simlíabo eum viro sapiénti,
qui ædificávit domum suam supra

petram.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per
vias recatas. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui per sanctum
Ioséphum Confessórem
tuum, ad erudiéndam spíritu
intellegéntiæ ac pietátis
juventútem, novum Ecclésiæ tuæ
subsídium providére dignátus
es: præsta, quæsumus; nos,
ejus exémplo et intercessióne,
ita fácere et docére, ut præmia
consequámur æténa. Per
Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

EBHÁRDUS, hoc
nómine secúndus
Constantiénsis
Epíscopus, Comes Brigantínus,
paréntes hábuit Uttónem et
Thietbúrgam, ex præclaríssimo
Alamannórum genere procreátos;
puerítiam lítteris grammaticálibus
addiscéndis consúmpsit;
adoléscens, mirum est,
quanta ánimi puritáte atque
innocéntia lúbricam illam

ætátem transégerit; apud cives eam probitátis integritátisque opinióem adéptus est, ut Gaminólpho Constantiensi Antístite, qui sancto Conrádo succésserat, ex hac vita subláto, summo ómnium consénsu atque lætítia, anno incarnatiónis Domínicæ nongentésimo octogésimo, Ottónis secúndi octávo, episcopus creátus sit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

FACTUS episcopus, humilitátem, castitátem aliásque virtútes perpétuo diléxit: Cathólicam fidem et disciplínam ecclesiásticam acérrime deféndit: satis amplum ac lautum patrimónium, quod ei pii paréntes relíquerant, paupéribus distribuit, illud Dómini secum ánimo volvens: Si vis perféctus esse, vade et vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus, et

habébis thesáurum in cælis. Monastérium beáti Gregórii Papæ nómine, anno post Christum natum nongentésimo octogésimo tertio, magnificentíssime extrúxit. Collégium prætérea monachórum, qui diu noctúque Deo deservírent, instituit, quod multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

BEÁtus itaque vir, Ecclésiám sibi commíssam cum séxdecim annos sanctíssime administráset, tandem Dei benignitáte, datis præcláris sanctitátis suæ testimóniis, cumulátus méritis quíévit in Dómino, sexto Kaléndas Septémbris, anno a Vírginis partu nongentésimo nonagésimo sexto. Incredíbile quidem dictu est, quantum mórtuus apud omnes

sui desidérium reliquerit. Ejus corpus honorífico sepúlchro tráditum est.

R̃. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **Ṽ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homília sancti Hilárii Epísco-pi

Comment. in Matth. can. 26 in fine

IT ignorántiam illam diéi ómnibus tácti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum

opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea, incuriósus nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódíat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

R̃. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ṽ.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

Can. 27

QUISNAM est fidélis servus et prudens, quem constitúit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli principibus, id est, episcopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem,

præpósitum familiæ significat, cômmoda atque utilitâtes commissi sibi pópuli curântem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitâte et veritâte infirma confirmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur: glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mânibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **℣.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Josepho Calasancio:

Lectio ix

IOSÉPHUS Calasáncius, Petráltæ in Aragónia natus, adhuc

párvulus æquáles ad se convocátos mystériis fidei et sacris précibus erudiébat. Sacerdos ex voto factus, summa vitæ asperitâte, vigiliis et ieiúniis corpus afflígens, in oratióne et rerum cæléstium contemplatióne dies noctésque versabátur. Cum divínitus accepísset, se ad informándos intellegéntiæ ac pietátis spírítu adolescéntes præcípue páuperes, destinári; órđinem Clericórum regulárium páuperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam de púeris erudiéndis ex próprio institúto profiteréntur. Innúmeris proptérea labóribus atque ærúmnis invícto ánimo tolerátis, secúndum et nonagésimum annum agens, obiit in Dómino, octávo kaléndas septémbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias recatas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

EXÁUDI quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Gebhárdi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitate deférimus: et qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Josephi Calasanctii Conf.:

Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **Ř.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

DEUS, qui per sanctum Ioséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spírítu intellegéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsidium providére dignátus es: præsta, quæsumus; nos,

ejus exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut præmia consequámur æténa. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ÿ. Justum dedúxit. **et Oratio** Exáudi quæsumus, **ut supra.**

Deinde Com. S. Josephi Calasanctii:

Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Os justi meditábitur sapiéntiam. **Ř.** Et lingua ejus loquétur júdícium.

Oratio Deus qui, **ut supra.**

Postea Com. S. Hermetis Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **Ř.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui beátum Hermétem
Mártýrem tuum virtúte
constántiæ in passióne roborásti:

ex ejus nobis imitatióne tríbue;
pro amóre tuo próspera mundi
despícere, et nulla ejus advérsa
formidáre. Per Dóminum.

